श्रुतं हि तेन तद्भूयो यथा तं राजसत्तमम् ।
तक्षकः पन्नगश्रेष्ठो नेष्यते यमसादनम् ॥ ८१ ॥
तं दष्टं पन्नगेन्द्रेण करिष्ये ऽहमपज्वरम् ।
तत्र मे ऽर्थश्च धर्मश्च भवितेति विचिन्तयन् ॥ ८२ ॥
5 तं ददर्श स नागेन्द्रस्तक्षकः काश्यपं पथि ।
गच्छन्तमेकमनसं द्विजो भूत्वा वयोऽतिगः ॥ ८३ ॥
तमब्रवीत्पन्नगेन्द्रः काश्यपं मुनिपुंगवम् ।
क्व भवांस्त्वरितो याति किं च कार्यं चिकीर्षति ॥ ८४ ॥

काश्यप उवाच ।

10 नृपं कुरुकुलोत्पन्नं परिक्षितमरिंदमम् ।
तक्षकः पन्नगश्रेष्ठस्तेजसाद्य प्रधक्ष्यति ॥ ८५ ॥
तं दष्टं पन्नगेन्द्रेण तेनाग्निसमतेजसा ।
गच्छामि त्वरितं सौम्य सद्यः कर्तुमपज्वरम् ॥ ८६ ॥

तक्षक उवाच ।

15 अहं स तक्षको ब्रह्मंस्तं धक्ष्यामि महीपतिम् ।
निवर्तस्व न शक्तस्त्वं मया दष्टं चिकित्सितुम् ॥ ८७ ॥

काश्यप उवाच ।

अहं तं नृपतिं गत्वा त्वया दष्टमपज्वरम् ।
करिष्यामीति मे बुद्धिर्विद्याबलसमन्विता ॥ ८८ ॥

20 तक्षक उवाच ।

यदि दष्टं मयेह त्वं शक्तः किं चिच्चिकित्सितुम् ।
ततो वृक्षं मया दष्टमिमं जीवय काश्यप ॥ ८९ ॥
परं मन्त्रबलं यत्ते तद्दर्शय यतस्व च ।
न्यग्रोधमेतं धक्ष्यामि पश्यतस्ते द्विजोत्तम ॥ ९० ॥

25 काश्यप उवाच ।

दश नागेन्द्र वृक्षं त्वं यद्येतदभिमन्यसे ।
अहमेनं त्वया दष्टं जीवयिष्ये भुजंगम ॥ ९१ ॥

सौतिरुवाच ।

एवमुक्तः स नागेन्द्रः काश्यपेन महात्मना ।
30 अदशद्वृक्षमभ्येत्य न्यग्रोधं पन्नगोत्तमः ॥ ९२ ॥
स वृक्षस्तेन दष्टस्तु पन्नगेन महात्मना ।
आशीविषविषोपेतः प्रजज्वाल समन्ततः ॥ ९३ ॥